

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 795/2022
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Алексић, адвокат из ..., против тужене Јавне медијске установе Радио телевизије Србије, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1641/19 од 16.10.2020. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1641/19 од 16.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1641/19 од 16.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 798/18 од 27.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев, којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име мање исплаћених зарада, за период од месеца јануара 2016. године закључно са месецом фебруаром 2018. године, исплати 98.774,14 динара, према појединачно опредељеним месечним износима, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати трошкове поступка колико исти буду износили.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1641/19 од 16.10.2020. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена као неоснована и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној прменом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије сходно ставу 2. исте одредбе одлучује Врховни касациони суд у већу састављеном од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу због мање исплаћене зараде у периоду од јануара 2016. године до фебруара 2018. године, умањењем плате за 10%, на основу одредбе члана 5. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава. Одлуке нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева засноване су на правилној примени материјалног права, пошто је јавни медијски сервис корисник јавних средстава, па се и на њега примењује Закон о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава, у смислу обавезе да запосленима умањи зараду за 10% за време важења тог Закона. Сходно томе, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У колико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се има ценити према члану 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору, ради накнаде штете, по основу мање обрачунате и исплаћене плате са припадајућом каматом, поднета је суду дана 05.03.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 98.774,14 динара.

Имајући у виду наведено, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, у конкретном случају не ради се о спору из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), већ о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање (исплату разлике зараде), у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, па је применом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија тужиоца недозвољена.

У складу са изнетим, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић